№ 41. **Poniedziałek 20. Lutego 1865.** **Rok wydania 55.**

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Na rzecz istniejącego w lwowskiej gr. kat. archidyecezyi gr. kat. seminaryum nauczycielskiego ofiarowały gminy powiatu *Kopyczyńskiego* 73 zł. 45 c. w. a.

Okazaną temi ofiarami gorliwość o podniesienie szkół ludowych podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 7. lutego 1865.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z 26. stycznia b. r. raczył najmiłościwiej zezwolić na przeniesienie z uwolnieniem od taksy, stanu rycerskiego, przydomku i herbu jubilata radzcy gubernialnego i szefa obwodu Wacława kawalera *Webera Ebenhof*, na jego bratańców za synów adoptowanych, Ferdynanda Webera profesora akuszeryi i prymaryusza we Lwowie, Ernesta Webera radzcę namiestnictwa w Pradze, i Maurycego Webera sekretarza namiestnictwa, i prezydyum w Czerniowcach.

Część nieurzędowa.

Lwów, 20. lutego.

Najjaśniejsza Pani odjechała z Drezna dnia 17. b. m. o godzinie 9 przed południem. Ich MM. Królestwo, jakoteż Książęta i księżniczki byli przy odjeździe Jej obecni w dworcu kolei.

Tego samego dnia wieczorem przybyła Najjaś. Pani z powrotem do Wiednia.

Na przedwczorajszem posiedzeniu *izby deputowanych Rady państwa* oświadczył hrabia *Mensdorff* z powodu interpelacyi *Kühlfelda* w sprawie szleswicko-holsztyńskiej, że układy nie są jeszcze ukończone, a przeto nie może rząd udzielić izbie stanowczych wyjaśnień. Co się zaś tyczy traktatu pokoju zawartego z Danią, nieuznaje się rząd obowiązanym z tytułu konstytucyi do przedłożenia go Radzie państwa. — Minister stanu p. *Schmerling* przyrzekł odpowiedzieć na interpelacyę względem stanu oblężenia w Galicyi na najbliższem posiedzeniu. — Minister *Lasser* oświadczył w odpowiedzi na interpelacyę *Schindlera* względem fideikomisów, że pozwolenie tworzenia fideikomisów pozostawionem jest wyłącznie łasce Monarchy, a na interpelacyę względem udzielenia koncesyi wielu zakładom kredytowym przyrzekł odpowiedzieć na najbliższem posiedzeniu. — Baron *Kalchberg* zapewnił w odpowiedzi na interpelacyę w sprawie kolei północnej i kolei państwa, że wkrótce będzie mogło zapaść postanowienie co do nadania koncesyi na budowę kolei żelaznej z Wiednia na Budiejewice do Pilzna. W końcu przedłożył minister *Plener* kilka projektów do ustaw, a wreszcie budżet na rok 1866, motywował wniesienie jego i zalecał wziąć go pod rozbiór. Ogólny niedobór na rok 1866 wykazany został na 29½ milionów złr.; z tego 16½ milionów przeznaczone będą na umorzenie długów, zatem wyniesie niedobór bieżącego obrotu na ten rok 12.966.427 złr. Minister dodał w imieniu całego gabinetu, że rząd pragnie szczerze za uzyskaniem przyzwolenia na przenoszenie pozycyi zaprowadzić jak największą oszczędność. — Przyszłe posiedzenie nastąpi we wtorek, a na porządku dziennym będzie pierwsze odczytanie wniesionych dziś projektów rządowych. Izba panów będzie miała posiedzenie we czwartek dnia 23. b. m.

Gazeta wiedeńska umieszcza artykuł z powodu ostatnich *wyroków sądowych przez sąd wojenny w Budzie*. Artykuł ten powiada, że pomienione wyroki sprawiły wielkie wrażenie w kraju i za granicą, zwłaszcza przezto, iż wyszły z pamięci okoliczności procesu, którego one były rezultatem. Z tego procesu wykazały się zamiary oderwania Węgier od monarchii austryackiej, datujące się jeszcze z roku 1859, a objawiały się one w odezwach, demonstracyach i wreszcie w roku 1863 w utworzeniu „komitetu niepodległości kraju“, w usiłowaniach przesyłki broni, tworzenia geryllasów i t. p. Były to same przygotowania, które jednak spełzły na niczem dla tego tylko, iż czujność władz zapobiegła dalszym wypadkom.

H. B. H. dowiaduje się, że w sferach rządowych w Berlinie przeważa teraz zdanie, by tymczasowo zawiesić *zamiar bezpośredniego wcielenia Księstw do Prus*, a przynajmniej odroczyć jego przeprowadzenie, a natomiast starać się tylko o załatwienie kwestyi szleswicko-holsztyńskiej w taki sposób, by ustaleniem stosunków z Księstwami rozszerzyć ile możności potęgę pruską. Zgodnie z tem utrzymuje berliński korespondent konstytucyjnej gazety austryackiej, że rząd pruski postanowił teraz złagodzić nieco swoje żądania, gdyż tak, jak były pierwotnie sformułowane, nie miały one widoku otrzymać przyzwolenia Austryi. Ztąd też odwlecze się jeszcze na jakiś czas wysłanie zapowiedzianej w tym względzie noty pruskiej do Wiednia.

Opozycya parlamentu francuskiego rozdzieliła już po między siebie rolę na tegoroczną sesyę. Zaraz z początkiem sesyi ma wystąpić p. *Thiers* z trzema długiemi mowami, jedna przeciw wewnętrznej polityce, druga o stanie finansowym, a trzecia o konwencyi wrześniowej i o encyklice. *Jules Favre* będzie mówić o Mexyku i o konwencyi z 15. września; *Garnier-Pages* o finansach i o wolności wyborów; *Picard* o administracyi gminnej Paryża; *Carnot* i *Jules Simon* o naukach publicznych i stowarzyszeniach robotników, a *Pelletan* o prasie. *Guerolt* i *Havin* nieotrzymali tą razą żadnej roli.

Jak donoszą gazecie kolońskiej z Londynu utrzymuje się tam ciągle obawa, że może przyjść *do wojny między Anglią i Ameryką* jak tylko skończy się walka między północą i południem. Wyrazem tej obawy była mowa Lorda *Derby* na pierwszem posiedzeniu izby wyższej i mowa pana Walch na posiedzeniu piątkowem izby niższej. Lordowie Russell i Palmerston usiłowali rozproszyć złe przeczucia, ale zaledwie częściowo im się to powiodło. Rząd wypełnia swój obowiązek uśmierzając niedowierzanie, chociaż widocznie jest sam niespokojny o przyszłość, i to też jest głównym powodem, dlaczego tą razą nie będą uwzględnione życzenia pana Gladstone co do znacznego zmniejszenia budżetu floty, a usposobienie w kołach parlamentarnych jest tego rodzaju, że rząd może być pewnym większości nawet w tedy, gdyby zamiast zmniejszenia żądał znacznego powiększenia budżetu marynarki.

Z Warszawy piszą do *Jen. kor.* pod dniem 15. b. m., że *o projekcie reorganizacyi administracyjnej Królestwa Polskiego*, o którym donosił telegram, że już miał nadejść do Warszawy, nie wiedzą dotąd nic zgoła w tamtejszych kołach urzędowych. Wprawdzie — dodaje korespondent — rozrzucono 10go b. m. w mieście plakaty, zawierające mniej więcej to, co donosił telegram, ale widocznie nie wie rząd nic o tem. Zapewnie była to bajeczka, puszczona na zwiady przez partyę agitacyjną. Koła rządowe wiedzą dotąd tylko o zamiarze reorganizacyi sądownictwa, ale i w tym względzie niesłychać nic o dążności stanowczo centralizacyjnej. Korespondent *Czasu* wspomina także o tych plakatach, ale powiada, że nikt ich nie widział w mieście, i że mieli je tylko otrzymać pocztą wyżsi urzędnicy rosyjscy. — Dnia 17. b. m. o godzinie 10. z rana straceni zostali na stoku cytadeli warszawskiej przez obwieszenie *Emanuel Szafarczyk* i *Aleksander Waszkowski* na mocy wyroków sądu wojennego, które poniżej we właściwej rubryce ogłaszamy.

Poczta lewantyńska przywiozła wiadomości z Aten i ze Stambułu z 11. b. m. W *Grecyi* mianowano 15 członków rady państwa, między tymi czterech Jończyków i syna admirała Kanaris. W Konstantynopolu wydał Aali Basza notę do reprezentantów opiekuńczych mocarstw Syryi z propozycyą ogólnej amnestyi dla powstańców z r. 1860. Za kilka dni miał upłynąć termin, który Porta wyznaczyła rządowi perskiemu do zawarcia nowego traktatu handlowego, poczem zamierzała Turcya odjąć poddanym perskim przywilej prowadzenia drobnego handlu. — Internuncyusz austryacki ma zanieść skargę przeciw naczelnikowi Mirditów za samowolne uwięzienie plebana z Calivari w Albanii.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 18. lutego. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* Pod prezydencyą *Najjaś. Pana* odbyła się wczoraj rada ministeryalna. — Jego Mość *Cesarz* był wczoraj na obiedzie u Arcyksiężny *Zofii*. — Z powodu powrotu *Najjaś. Pani* jest dzisiaj uczta familijna, na której będą obecni wszyscy Arcyksiążęta i Arcyksiężniczki. — Jutro ma przybyć z Pragi deputacya złożona z burmistrza i dwóch radzców gminnych, z prośbą, ażeby Najjaś. Pan dozwolił nazwać świeżo ukończony trzeci most na Mołdawie „Mostem Franciszka Józefa“, a ulicę, która ma być świeżo urządzona, „Ulicą Elżbiety.“

(Sprawy parlamentowe.) *Wydział finansowy* naradzał się dnia 16. b. m. nad budżetem *władz kontroli*. (Sprawozdawca Dr. *Stamm*). Preliminowane wydatki wynoszą 3,795.881 złr. Sprawozdawca proponuje dalsze zmniejszenie o 79.523 złr. Pan *Winterstein* zaleca dwuprocentowe odmazanie przy płacach osobistych jako interkalaryum. Reprezentant rządu starał się dowieść, że odmazanie to jest niepodobnem, ponieważ kwoty z odpadających pozycyi używane bywają na polepszenie płac innych urzędników. Dr. *Herbst* sądzi, że najwięcej można oszczędzić przy krajowych izbach obrachunkowych. *Brestl* mniema, że zamierzone podwyższenia płac można by jeszcze odroczyć na jeden lub dwa miesiące. Wniosek Wintersteina został przyjęty i konsekwentnie przeprowadzony. Przy rubryce: „Centralne izby obrachunkowe państwa“ przeniesione zostały płace prezydenta na wniosek *Brestla* do budżetu nadzwyczajnego. Przy nadzwyczajnych wydatkach na wojskową centralną izbę obrachunkową odmazano na wniosek barona *Ingrama* 40.000 złr., a pokrycie naznaczono na 1666 złr. w. a.

(Sprawy parlamentarne.) Wydział finansowy odbył wczoraj dwa posiedzenia. Na przedpołudniowem deputowany Skene zdawał sprawę względem rubryki „subwencye na fundusze krajowe.“ Proponował przyjęcie tylko tych sum, które wyraźnie odnoszą się do tytułów prywatnych, natomiast krajom koronnym za ściągnięte podatki nie ma być przyznane żadne wynagrodzenie, ponieważ to składa się z dodatków do podatków stałych. Dla załatwienia całej kwestyi spornej proponował szef wydziału finansowego baron Pratobevera wezwać rząd, aby przedłożył ustawę względem utworzenia trybunału państwa, któryby rozsądzał pretensye krajów do państwa. Aż do utworzenia tegoż subwencye mają być uważane jako zaliczki, które w razie odpowiedniego wyroku trybunału państwa będą zwrócone. Dr. Kaiserfels proponuje w wezwaniu do rządu wyrazić się „trybunał państwa niezawisły jako instytucya państwa.“

Przy głosowaniu przyjęto wniosek Br. Pratobevery z poprawką Kaiserfelsa, i przyzwolono kwoty następujące: dla Tyrolu 70.060 złr., dla Styryi 142.390 złr., dla Karyntyi 63.694 złr., dla Krainy 8300 złr., dla Czech 73.712 złr., dla Szląska 8085 złr.

Na posiedzeniu wieczornem dep. Skene zdawał sprawę względem subwencyi na przedsiębiorstwa przemysłowe. Według jego wniosków dozwolono: dla towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju 560.000 złr. (żądano milion), dla kolei żelaznej południowo-północno-niemieckiej 680.000 złr., dla kolei nadcisańskiej 970.000 złr., (obu ostatnim więcej jak preliminowano). dla kolei zachodniej 1,400.000 złr., dla czeskiej kolei zachodniej 315.000 złr., dla kolei Zittau-Reichenbergskiej 100.000 złr., dla kolei południowej 8218 złr.

Francya.

Paryż. 16. lutego. *(Żółta księga.)* Żółta księga ciału prawodawczemu i senatowi złożona i między członków w licznych egzemplarzach rozdana zawiera następujące dokumenta. W sprawie Księstw zaelbiańskich ostatnia depesza jest z dnia 30. grudnia 1864 roku; wyraża życzenie, ażeby trudności załatwione były na drodze uwzględnienia życzeń duńskiej części Szlezwiku.

Ostatnia depesza p. Drouin de Lhuys w sprawie włoskiej jest z dnia 15. listopada, i odnosi się do wytłumaczenia konwencyi wrześniowej. Depesza ta już znana. Druga depesza z dnia 27. grudnia do hr. Sartiges nazywa encyklikę aktem nie na czasie będącym, ponieważ potępia zasady nowego społeczeństwa i utrudnia zadanie działania w interesie stolicy świętej. — Nota p. Drouin do p. Sartiges zawiadamia go o okólniku ministra Baroche, i wzywa, ażeby go stolicy świętej zakomunikował. Nota z dnia 8. lutego wyraża bolesne zadziwienie, jakie sprawił list nuncyusza papiezkiego do biskupów z Orleanu i z Poitiers. Nuncyusz przekroczył swoje atrybucye. Ambasador każdy wykracza przeciw swej powinności, jeżeli zachęca do oporu przeciwko prawom kraju, w którym się znajduje, jeżeli gani akta rządu, przy którym jest akredytowany. P. Drouin de Lhuys spodziewa się, że dwór rzymski nie dozwoli podobnych wykroczeń, któreby cierpiane być nie mogły. — Co do sprawy tunetańskiej p. Drouin de Lhuys w nocie z dnia 6. stycznia do margrabiego de Moustiers zaznacza obowiązek Porty ottomańskiej szanowania status quo w rejencyi tunetańskiej.

Włochy.

Turyn, 13. lutego. *(Nowa demonstracya.)* Do *Jen. kor.* piszą: „Powracam właśnie z placu zamkowego, gdzie robotnicy niemający utrzymania wyprawili znowu demonstracyę. Tłum liczący do 500 głów przeciągnął najprzód w milczeniu głównemi ulicami i zatrzymał się na placu zamkowym przed ministerstwem finansów. Wnet zebrał się wielki tłum ludzi, który jednak również zachowywał się spokojnie. Robotnicy wysłali potem złożoną z 6 ludzi deputacyę do ministra finansów *Selli*, by przedstawić mu swój wielki niedostatek i potrzebę spiesznego zaradzenia jemu. Niewiadomo jeszcze, co odpowiedział minister finansów, to tylko pewno, że ta demonstracya sprawiła znowu wielkie wzburzenie w mieście. Opowiadają przerażające szczegóły o niedoli klas pracujących i obawiają się, że ten stan rzeczy może sprowadzić okropne wypadki.“

Niemcy.

Berlin, 16. lutego. *(Posiedzenie izby deputowanych.)* Na wczorajszem posiedzeniu izby deputowanych minister handlu zapytał się kiedy izba dodatki do regulaminu bankowego pod obrady swe weźmie. Prezes Grabowa wyznaczył termin do rozpraw na sobotę. Następnie izba przeszła do prawa o koalicyi robotników. Van der Heydt przyznaje, iż w kwestyi tej nie podziela zdania przyjaciół swych z stronnictwa konserwatywnego. Zasady pomocy ze strony państwa nie wystarczą i odrzucone być winne. Mowca poleca utrzymanie praw obecnie obowiązujących. Referent komisyi Schulze broni skuteczność stowarzyszeń rzemieślniczych w Niemczech przeciwko zarzutom Wagnera. Pomoc ze strony państwa zawiłem jest pojęciem bez praktycznego rezultatu. Kwestya socyalna może być załatwiona jedynie na drodze historycznego rozwoju. Mowca ostrzega stronnictwo feudalne, iż agitacya z noworocznym sfinksem, z kwestą pracy, w celach stronniczych, jest niebezpieczna. Drugi referent komisyi Ziegler zreasumował rozprawy i przemawia za przyjęciem wniosków komisyi, oświadczając się przeciw wszystkim poprawkom, krom poprawki Bekera.

Dep. Michelis wniósł ażeby izba odroczyła rozprawy nad drogami żelaznemi i konwencyą z Oldenburgiem aż do wykończenia budżetu.

Prezes rady ministrów p. Bismark, odczytał petycyę z Waldenburga, dodać, że prośba o audyencyę u ministra spraw wewnętrznych odrzucona została, rzecz bowiem ta należy do ministeryum handlu. Następnie prezes rady ministrów oświadcza, iż nazwanie kłamstwem głosu ubogich wołających o pomoc jest za ostre. O prywatnej dobroczynności Króla rozprawiać nie można. Król pruski jest Królem bogatych i ubogich. Cyfry przez dep. Reichenheima podane o dobrodziejstwach Króla nie są kłamliwe lecz niedokładne.

Przy głosowaniu większość wotowała za wnioskiem deput. Schulzego i Fauchera. Niektórzy deputowani wystąpili z monitami przeciw głosowaniu, ponieważ większość jest za wnioskami komisyi. Prezes wstrzymał pytania sformułowane przy głosowaniu.

W komisyi budżetowej referenci uczynili wnioski następujące:

1. W etatach budżetu nie można się dopatrzyć należytego rozdziału wydatków państwa.

2. Etat wojskowy wymaga stosownego przekształcenia i obniżenia.

3. Na cele produkcyjne (regulacyę rzek, budowę gościńców, oświatę publiczną i naukową, podwyższenie pensyi) znaczniejsze sumy użyte być powinny.

4. Nadeszedł czas do reformy i zmoderowania podatków uciążliwych i dobru publicznemu nie odpowiednich (kosztów sądowych, portoryum, zniesienie monopolu soli).

5. Podatek domowy ustanowiony być ma według pierwiastkowego preliminarza w wysokości rocznej 2,843.260 talarów, oddając nadwyżkę gminom.

6. Wypada zmienić zupełnie podatek dochodowy i klasyczny, w ten sposób, ażeby liczba rat miesięcznych do pokrycia potrzeb pobierać się mających, budżetem oznaczoną była w granicach prawnego maximum 12miesięcznego.

Provinzial Correspondenz pisze: rząd złoży plan do wybudowania floty; wątpić można, ażeby izba deputowanych odmówiła zadośćuczynienia niewątpliwym żądaniom honoru i wielkości Prus.

Dania.

Kopenhaga. 11. lutego. *(Podróż Króla szwedzkiego. — Rozmaite wiadomości.) Berlingske Tidende* z 9. b. m. donosi: We wtorek przyjedzie Król szwedzki na ośmiodniowy pobyt do Christianii. Z tą podróżą ma się łączyć zamiar obwarowania rozmaitych miejsc na wybrzeżu Norwegii.

Podług doniesienia w *Flyveposten* z 9. b. m. wstępuje siedmiu młodszych oficerów marynarki do służby francuzkiej a jeden do angielskiej; obadwa rządy przyzwoliły na to z największą uprzejmością. Termin służby tych oficerów jest trzyletni.

Dagbladet z 11. lutego pisze: Lód między Malmoe i Kopenhagą jest tak mocny, że temi dniami oczekują sani z Szwecyi. Dalszej poczty z Kopenhagi nie ma.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 17. lutego. *(Wyroki śmierci.) Dziennik Warsz.* ogłasza następujące wyroki: Zamieszkały w Warszawie mieszczanin Emanuel Szafarczyk (ukrywający się w ostatnich czasach pod nazwiskiem Kamińskiego), według odbytego nad nim polowego sądu wojennego i własnego zeznania, okazał się winnym należenia do organizacyi tak zwanych żandarmów-sztyletników (wieszających), ze złożeniem na to zbrodniczej przysięgi.

Pozostając w tej organizacyi pierwiastkowo w charakterze oficera, a potem naczelnika osobnego oddziału, Szafarczyk był jednym z głównych rozporządzicieli politycznych zabójstw, jakie spełniane były w Warszawie, osobiście nadzorując ich wykonanie. W tym celu Szafarczyk namawiał innych do organizacyi sztyletników, wyznaczał z nich, na zasadzie szczególnej ufności do niego władz rewolucyjnych, na oficerów, zaopatrywał morderców w sztylety, rewolwery i wypłacał pieniężne nagrody za zabójstwa.

Tym sposobem Szafarczyk wydawał rozporządzenia co do zamachów w celu zamordowania hr. Zygmunta Wielopolskiego (nie doprowadzonego do skutku tylko z niezależnych od złoczyńców okoliczności), jenerał-majora Trepowa, majora von Rotkircha, urzędników Dąbrowskiego i Żakowskiego, policyanta Galińskiego, dwóch starozakonnych dostawiających prowiant wojsku, naczelnika buntowniczej policyi Karlowicza, z którego osobiście był niezadowolniony i co do zabójstwa, nazywającego się w organizacyi oficerem, Ratalowicza, podejrzanego o zdradzenie sprawy buntu.

Zarazem Szafarczyk przebierał podwładnych mu zabójców w mundur policyantów, i w tem przebraniu wysyłał ich na ulicę w celu nocnych morderstw, przyjął na siebie poruczenie podpalenia składu skarbowych półkożuszków w byłym domu Zamojskiego i miał udział w zamachu podpalenia w zeszłym roku pałacu Namiestnikowskiego w czasie odbywającego się tam balu, na którym doręczony został najpoddańniejszy adres przez mieszkańców miasta Warszawy.

Obok tego, Szafarczyk przy początku powstania należał do składu buntowniczej policyi w Warszawie, werbował i wysyłał ludzi do band, rozpowszechniał podżegawcze pisma i zajmował się,

przebierając się dla lepszego skutku w mundur studencki, zbieraniem pieniędzy na sprawę powstania, używając zresztą większą ich część, podług własnego zeznania, na swoją korzyść.

Za te przestępstwa Szafarczyk wyrokiem polowego sądu wojennego, na zasadzie art. 95, 196, 632 i 635 I. ks. wojenno-karnej ustawy i art. 20, 283 i 560 kodexu kar głównych i poprawczych, skazany został, po pozbawieniu wszystkich praw stanu, na karę śmierci — przez powieszenie.

Kara ta została wykonana 17. b. m. o godzinie 10ej zrana na stoku Warszawskiej Alexandrowskiej cytadeli.

Były student st. petersburgskiego uniwersytetu, Alexander Waszkowski (lat 24, syn urzędnika warszawskiego rządu gubernialnego), według odbytego nad nim polowego sądu wojennego i własnego zeznania, okazał się winnym: 1) tego, że przybywszy z St. Petersburga do Warszawy nieukończywszy kurs w uniwersytecie, w 1862 roku wstąpił do rewolucyjnej organizacyi, wykonał zbrodniczą przysięgę i odtychczas zajmował kolejno, w wzmiankowanej organizacyi, urzęda: dziesiętnika, setnika, ajenta, pomocnika i naczelnika jednego z oddziałów m. Warszawy i nakoniec naczelnika miasta; 2) wypełniając połączone ze wszystkiemi wspomnionemi urzędami obowiązki, był jednym z gorliwszych działaczy buntu; tak, między innemi, sprawując urząd ajenta, w widokach powodzenia w działaniach bojowych buntowników, skradł z sekcyi mierniczej komisyi rządowej skarbu, 52 mapy topograficzne, które za jego też pośrednictwem rozesłane zostały dowódcom band buntowniczych, a potem pełniąc obowiązki pomocnika naczelnika jednego z oddziałów Warszawy, skradł, według naprzód obmyślonego planu, z kasy głównej Królestwa Polskiego, przy pomocy podmówionych przez niego niektórych urzędników i woźnych, sumę pieniężną przeszło 3 i pół miliona rubli srebrem, którą w części oddał do rozporządzenia tak zwanego rządu narodowego, częścią wysłał za granicę, gdzie była rozdana, według jego słów, jego wspólnikom, przyczem, jak się okazało ze sprawy, Waszkowski przywłaszczył sobie dosyć znaczną sumę (przeszło 20 tysięcy rubli); 3) tego, że będąc wyznaczony na buntowniczego naczelnika miasta Warszawy, pomimo tego, że otwarty bunt został poskromiony i większość mieszkańców wróciła już na drogę wiernopoddańczych obowiązków, mieszkając stale w Warszawie i ukrywając się pod cudzem nazwiskiem, nie przestawał podniecać w ludzie ducha buntowniczego, wydając i rozpowszechniając podżegawcze plakaty i proklamacye; i 4) usiłowania ucieczki, już w czasie zostawania w areszcie i namowy do współdziałania w tem, zarządzającego tym oddziałem, gdzie pozostawał, oficera i jednego służbowego.

Polowy sąd wojenny skazał Waszkowskiego, za jego przestępstwa, na zasadzie art. 83, 175 i 195 I. księgi wojenno-karnej ustawy i art. 283 i 360 XV. tomu zbioru praw karnych, po pozbawieniu wszystkich praw stanu, na karę śmierci — przez powieszenie.

Kara ta została wykonana d. 17. b. m. o godzinie 10ej zrana, na stoku Warszawskiej Alexandrowskiej cytadeli.

Kronika.

(Odczyty popularne) z nauk przyrodniczych dla przemysłowców i rękodzielników odbywające się co niedziela w sali ratuszowej zgromadzają każdym razem liczną publiczność, i to nie tylko samych przemysłowców, lecz słuchaczów z innych oświeconych klas ludności. Wczoraj sala była pełna; płeć żeńska na jednej z galeryi licznie była reprezentowana. Profesor Dr. Strzelecki wykładał naukę o cieple, objaśniając teoryę rozmaitemi nadzwyczajnie zajmującemi experymentami. W drugiej godzinie p. Płachetko, nauczyciel gymnazyalny, miał rzecz o fizyologii człowieka, mianowicie o organach trawienia, o organach zewnętrznych ciała i o rozwoju życia ludzkiego. Obydwóch wykładów słuchała publiczność z natężoną uwagą i z widocznem zajęciem.

(Stan zarazy bydła.) W drugiej połowie zeszłego miesiąca zgasła zaraza bydła rogatego w lwowskim okręgu administracyjnym w 6 miejscach, mianowicie w Bobiatynie i w Lubaczowie, w obwodzie żółkiewskim, w Teleśnicy sannej w sanockim, w Załuczu w czortkowskim, w Iwanowcach w stryjskim i w Czernelicy w kołomyjskim obwodzie; natomiast wybuchła na nowo w 12 innych miejscach, a mianowicie w Cieniawej, Nierzuchowie, Rożniatowie, Kossowie i Witkowicy w obwodzie stryjskim; w Probożnej, Kudryńcach górnych, Germakówce i w zakładzie kontumacyjnym w Kozaczówce w czortkowskim, w Suchodołach i w Trościańcu w złoczowskim, i w Żółkwi w żółkiewskim obwodzie. Jest zatem jeszcze 23 miejsc dotkniętych zarazą, z tych 7 w obwodzie czortkowskim, 6 w stryjskim, 3 w żółkiewskim, po 2 w stanisławowskim, brzeżańskim i złoczowskim, a 1 w kołomyjskim obwodzie, ale tylko w 9 miejscach jest jeszcze 76 sztuk chorego bydła.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 17. lutego. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: mec pszenicy (80 ℔) 2 złr. 71 c.; żyta (76 ℔) 1 złr. 78 c.; jęczmienia (65 ℔) 1 złr. 45 c.; owsa (50 ℔) 1 złr. 15 c.; hreczki 1 złr. 83 cen.; ziemniaków 1 złr. 57 c.; cetnar siana 1 złr. 31 c.; okłotów 60 c., sąg drzewa bukowego 10 złr. 63 c., sosnowego 8 zł. 58 c.

Lwów, 19. lutego. Od czterech miesięcy donosząc zwykle o panującej *w handlu zbożowym* stagnacyi, mogliśmy przecież zawsze wykazać pewien obrót w tym handlu, ale w ostatnich 7 dniach nietylko popyt lecz i dowóz ustał prawie zupełnie. Niesprzyjająca pora w ogólności, i zawieje śnieżne na drogach w zachodniej części Galicyi przyczyniły się także do zatamowania popytu. Jeden tylko Tarnów, bądź co bądź usuwa się od ogólnej stagnacyi, a to tej tylko przypisać należy okoliczności, że tamtejsi spekulanci poprzestają na najmniejszym zysku, choćby ten miał tylko 10 c. na worku wynosić, i w nadziei polepszenia się stosunków nie rzucają się na inne pole handlu, lecz szczupłe kapitały swoje usiłują zatrzymać w skoncentrowaniu. W tygodniu ubiegłym dostarczył także Tarnów pomniejsze partye jarzyn strączkowych do wywozu. Ceny były prawie całkiem takie same jak w tygodniu poprzednim. *Pszenicę* najlepszego gatunku płacono po 6 złr. *Jęczmień* dawano po 2 złr. 80 c. korzec 142 ℔ wagi lecz nie było kupca. Cięższe gatunki były poszukiwane do browarów, ale tych nie ma prawie całkiem. *Żyto* mocno poszukiwane na potrzebę miejscową było szybko rozsprzedane po 3 złr. 80 c. *Owies* 100 ℔ wagi dawano i skupowano po 2 złr. 20 c. Gatunki pośledniejsze były o 10 c. tańsze. Wyrobów *mącznych* wysłano ztąd 48 cet. do Przemyśla, 15 cet. do Łańcuta i 17 cet. do Tarnowa, natomiast należy oczekiwać znaczniejszych przesyłek z Tarnowa do Galicyi wschodniej a w szczególności do Lwowa, ponieważ dyrekcya kolei we Lwowie uznała za stosowne zniżyć ceny transportu tego artykułu w pełnych wozach przez zniesienie dodatku na agio. *Nasienia lnu i konopi* wywieziono 67 cet. do Opawy i 558 cet. do Wrocławia, oprócz tego Rzeszów, Przemyśl, Jarosław, Dembica, Tarnów i Bochnia odebrały w tygodniu ubiegłym transporta tego artykułu, i wysłały je koleją żelazną. Do Wrocławia, wysłano kilka partyi bobu ogółem około 409 cet. Wywóz *kaszy hreczanej* do Prus był także znaczniejszy, a do Wrocławia miano wysłać przeszło 146 cet. tego artykułu. Przesyłki spirytusu wynosiły w tygodniu ubiegłym 131 cet, z tych wysłano 120 cet. do Przemyśla i 11 cet. do Medyki. *Lnu, konopi i pakuł* z tego co tu zwieziono było przeznaczone: 161 cet. do Pragi, 33 cet. do Pesztu, 155 cet. do Bielska, 13 cet. do Ołomuńca, 71 cet. do Hohenstadt, 39 cet. do Kolina, 32 cet. do Trübau, 89 cet. do Berna i 314 cet. do Wrocławia do dalszego wywozu. Transporta *wełny* zmniejszyły się i wynosiły tylko 167 cet. do Bielska, 5 cet. do Schönbrunnu i 411 cet. do Wrocławia. — Najobfitszym był dowóz przedmiotów gospodarskich przeznaczonych po większej części do Rosyi i Królestwa Polskiego, tudzież części maszyn potrzebnych do popędu gorzelni. Od czasu stłumienia ostatniego powstania w Królestwie Polskiem dowóz wszelkich do tej gałęzi przemysłu należących artykułów jest znacznie większy; powiększył się także dowóz wyrobów jedwabnych i manufaktów nawet różnobarwnych. — Bydła *rzeźnego i opasowego* przeznaczonego do Lipnika i Florisdorf wysłano w tygodniu ubiegłym 888 sz. wołów. Trzody chlewnej przeznaczonej do wywozu, zapowiedziano we Lwowie 413 sz. a w innych punktach drogi żelaznej galicyjskiej 1100 sz.

W II. połowie z. m. były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów na targach w

	Miejsce targu:											
	Sambor		Drohobycz		Komarno		Kołomyja		Kutty		Śniatyn	
	zr	cen.	zr	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr	cen.
	walutą austryacka											
Mec pszenicy . . .	2	67	3	20	3	.	2	60	3	23	2	37
„ żyta . . .	1	82	2	18	1	80	1	77	2	20	1	56
„ jęczmienia .	1	40	1	60	1	65	1	27	1	35	1	40
„ owsa . . .	.	95	.	96	.	90	.	70	.	70	.	60
„ hreczki . .	.	.	1	70	1	70	1	30	2	.	1	90
„ kukurudzy .	3	60	3	16	.	.	2	25	2	40	2	17
„ ziemniaków .	2	.	1	80	1	60	1	.	1	.	1	20
Cetnar siana . . .	1	15	1	60	1	20	1	.	.	60	1	50
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	26	.	.	.
„ nasienia koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	7	75	8	.	8	80	6	.	5	50	7	74
„ „ miękkiego	4	75	6	36	7	30	5	.	3	15	.	.
Funt mięsa wołowego	.	10	.	9	.	9	.	8	.	8	.	7
Mas okowity . .	.	45	.	55	.	60	.	72	.	64	.	60

Ostatnia poczta.

Berlin, 18. lutego. Angielski konsul w Hamburgu, Mr. *Ward*, przybył do Berlina jak słychać dla zawarcia traktatu handlowego między Prusami i Anglią. — Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych toczyła się debata nad projektem ustawy względem zakładania filii banku pruskiego w innych państwach niemieckich. Na wniosek *Schwerina* odesłany został ten projekt do wzmocnionej 7 członkami komisyi handlowej i przemysłowej. — Jego Mość Król jest chory na katar i nie wychodzi z pokoju.

Wejmar, 18. lutego. Sejm krajowy przyjął dziś wniosek względem zniesienia kary śmierci 23 głosami przeciw 5.

Paryż, 18. lutego. Wyrok w sprawie p. Pereire został dziś wydany. Trybunał sądowy zezwala na spółkę ale skazuje pana Pereire na spłacenie tych, którzy nie chcą spółki towarzystwa portowego w Marsylii z zakładem Credit Mobilier.

Bukareszt, 17. lutego. Izba wotowała na wczorajszem posiedzeniu swojem pożyczkę w sumie 150 milionów piastrów na indemnizacyę klasztorów greckich. — Bojaresko został mianowany wiceprezydentem rady państwa.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 18 lutego.

Hotel George: PP. Jasiński Józef, z Zabłotowa.
Hotel europejski: Rylski Henr., z Dłużniowa.
Hotel Langa: Hölzle Józef, c. k. radzca sekcyjny, z Wiednia. – Kühne Fryd., c. k. major, z Jarosławia. — Pawłowski Konst., c. k. major pensyon., z Babicy.
Hotel angielski: Garapich Eliasz, z Zagorża. — Jaworski Apol., z Ordowa.
Hotel Krakowski: Poglies Karol, c. k. przełożony powiat., z Lubaczowa.

Dnia 19. lutego.

Hotel George: PP. Komarnicki Bol., z Sasowa.
Hotel europejski: Dolański Fel., z Grębowa. — Potten Fryder., z Łahodowa.
Hotel angielski: Cikowski Ant., z Złotnik.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 18. lutego.

P. Bobecki Kaj., do Byszowa.

Dnia 19. lutego.

PP. Kalitowski Ant., c. k. przeł. obwodu, do Żółkwi. — Kühne Fryd., c. k. major, do Jarosławia. — Tomka Wilh., c. k. rotm., do Brzeżan. — Koszowski Stan., do Łanowic. – Smalawski Jan, do Uherzec. -- Smoleński Kornel, do Korczówki. — Skarzyński Wład., do Sambora. — Kęplicz Marc., do Artasowa. -- Kakowski Jan, do Berezowicy. — Orłowski Okt., do Połowic.

TEATR.

Dziś na korzyść tutejszego zakładu ubogich przedstawią amatorowie: **„Karpaccy górale"**, dramat w 3 aktach przez J. Korzeniowskiego. Przed rozpoczęciem sztuki odegra Pani *Lesser* wielki koncert k. M. Webera z towarzyszeniem orkiestry, a po skończeniu sztuki panna *A. Gall* odspiewa aryę z opery „Prorok" z towarzyszeniem fortepianu. Na zakończenie obraz z żywych osób: *Apoteoza Sobieskiego.*

We środę w sali radnej miasta Lwowa: „Koncert" Stanisława Moniuski z współudziałem Towarzystwa muzycznego.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 18. i 19. lutego 1865.

Pora	Barometr w mierze paryz. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	323 52	— 4 4	87.2	południowy	mi.	pogoda
2. god. po poł.	323 39	— 1 2	89 4	„	„	„
10.god.wiecz.	323.55	— 2 8	83.7	„	„	„
7. god. zrana	324.65	— 2 6	89.2	południowy	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	324 91	+ 0.6	76 8	zachodni	„	-
10.god.wiecz.	324.05	— 4 0	84 7	„	„	pogoda

W nocy śnieg 10'''.

Kurs Lwowski.

Dnia 18 lutego		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	28	5	33
Dukat cesarski	„ „	5	30	5	36
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	22	9	36
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	77	1	79
„ papierowy rosyjski	„ „	1	46	1	48
Talar pruski	„ „	1	63	1	70
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	72	—	72	40
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	75	62	76	25
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	73	80	74	4[illegible]
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	79	—	79	67
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	225	17	227	83

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 18. lutego.	złr.	kr.
5% Metaliki	72	60
5% pożyczka narodowa	79	50
Losy z 1860 roku	94	65
Akcye banku wiedeńskiego	807	—
„ „ kredytowego	189	40
Londyn, 10 funtów szterlingów	112	70
Srebro	112	15
Dukat pojedyńczy	5	34

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 17. lutego.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar
W austr. wal. po 5%	67.60	67.70
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	98.—	98 25
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	79 35	79 50
od kwiet. do paźd. po 5%	79 35	79.50
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	83.75	84.—
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	72.50	72 60
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	72.60	72.70
dtto. po 4½%	64.—	64.25
dtto. „ 4%	56.50	57.—
dtto. „ 3%	42.50	43 —
dtto. „ 2½%	35.50	37.—
dtto. „ 1%	14.10	14.30
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	162.—	162 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	157.—	157 50
Przez. do wyl. z r. 1854	88.—	88 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	94 40	94 60
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	96 75	96 90
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	87 30	87.40
Renty Como po 42 lir. aust.	17.75	18.25
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	67 —	68.—
„ „ 4½%	63.—	63.50
„ „ 4%	56.—	56.50
„ „ 3½%	48.50	49.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	58.—	59.—
„ 2¼%	52.—	53.—
„ 2%	46.—	47.—
„ 1¾%	40.50	41.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	71.50	72.—
„ 4½%	67.25	67.75
„ 4%	60.—	60.50

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar
Niższej Austryi	89.25	89.75
Wyż. Aust.	89.—	90.—
Salcburg	91.—	92.—
Czech	92.—	93.—
Morawii	90.50	91.50
Szląska	89.50	90.50
Styryi	90.—	91.—
Tyrolu	—.—	—.—

Obl. ind. po 5proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Kar., Krainy i Wyb.	88.50	92 —
Węgier	74 75	75 25
Banatu Tem.	73 25	73 75
Kroacyi i Slawonii	74 75	75.50
Galicyi	73 80	74 25
Siedmiogrodu	71.75	72 25
Bukowina	71.75	72.25
Z klauzulą wylos. w r. 1867	71.50	71.75
Banat Temesz.	71.—	71.25
Lomb. wen. poż. z r. 1859	94 50	95.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	57.—	57.50
„ 3½%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ 3%	57.—	57.50
„ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	28.25	28.75
„ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

Po 3% za 100 zł.	26.50	27.50
„ 2½% „ 100 „	22.50	23.—
„ 2¼% „ 100 „	20.—	20.50
„ 2% „ 100 „	18.—	18 50
„ 1¾% „ 100 „	15.75	16.25

3. Akcye. (Za sztukę.)

Banku narodowego	805.—	807.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	189.50	189 70
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	585.—	587.—
Banku anglo-austryackiego za 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	85.75	86.25
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1831.—	1833.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	201 10	201 20
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	246 —	247.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	136 50	137 —
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	224 50	224 75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 35%	61.—	62.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	163 25	163.75
Połud. - półn. - niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	125 50	125 75
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—

	pien.	towar
dtto II. emis. po 200zł.m.k.	—.—	—.—
Kolej Busztehradzka po 500 zł. m. k.	719.—	720.—
Kolej Aussig. - Ciepl. po 200 zł. m. k.	254.—	255.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	190.—	195 —
Kol. Grac. - Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	145.—	146.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	472.—	474.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	234.—	236.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	400 —	405.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	269.—	271.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	370.—	375.—

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	102.—	102.25
przeznaczone do los. po 5%	93.—	93.25
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	88 40	88.60
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	72 —	72.50
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	81.—	82.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.—	97.50
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	90 —	90 50
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	81 50	82 —
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	114 —	114 50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	110 —	110 50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92 50	93.
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89 80	90.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	79.25	79.75
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	92.75	93 25
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.50	77.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	96 —	96 50

	pien.	towar.
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	95.50	96.—
Lloyda za 100 zł.	90 50	91 50

6. Losy. (za sztukę.)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	127 90	128 10
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	86 —	86.50
Poż. Tryes. po 100 zł. m. k.	111 50	112 —
„ „ po 50 zł. m. k.	48.75	49.25
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	26 75	27.25
Esterhazego po 40 zł. m. k.	11[illegible] —	11[illegible].—
Salma „ 40 „ „	31.—	31.50
Palfiego „ 40 „ „	29.75	30 25
Clarego „ 40 „ „	27.—	27.50
St. Genois „ 40 „ „	27.	27 50
Windischgrätza 20 zł. „	17.75	18 25
Walsztina 20 „	19 50	20 —
Kegievicha 10 „	14 50	15 —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.25

Weksle. (Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	95.—	95 —
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	95 10	95 10
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	85.—	85 —
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	112 90	113 —
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	44 90	44.95
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

Bukareszt za 100 piast. wol.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	5.35½	5.36½
dtto. pełnej wagi	5 35½	5 36½
Korona	15 45	15.50
Zdrankówka	9 05½	9 06½
Rosyjski imperyał	9 25	9 28
Talar związkowy	1 68½	1 69
Srebro	112 50	112.75
Kurs korony w c. k. kasach 1. zł. 50c.		

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.